

Marie Coufalová – životopis

Pamětnice Marie Coufalová rozená Kovářová se narodila 16. března 1929 v Hornicích. Vyrůstala v rodinném domě na statku se čtyřmi sourozenci. Jelikož byla nejstarší, byla zvyklá obstarávat zvířata a starat se o mladší sourozence a k tomu každý den docházela do školy 2,5 km.

Ke konci války v jejich domě pobýval německý důstojník s rodinou. Paní Coufalová se s námi podělila o vzpomínky na obyvatele ze vsi, kteří si ve složité době uměli pomoci. V květnu 1945 se schovávala ve vedlejší vsi s ostatními děvčaty ze sousedství před sovětskými vojáky, aby je neznásilnili a rodiče se vyhnuli konfliktům s Rudou armádou.

Když se v okolí na konci války pohybovali vojáci, lidé před nimi schovávali zásoby potravin a cennosti, aby jim je nikdo nevzal nebo nerozstřílel. Rodina Kovářova zazdívala do sklepa i slavnostní oblečení.

Když bylo pamětnici sedmnáct let, provdala se za Jana Coufala do Mladoňovic. Čtyři roky poté porodila první dítě, Marii. Když byly dceři dva roky, muž paní Coufalové byl neprávem odsouzen 3. září 1952 v Českých Budějovicích na rok vězení, odkud byl převezen do Žďáru nad Sázavou a přes Pankrác putoval do Kladna na nucené práce. Důvodem odsouzení bylo neplnění státních požadavků na odvod zemědělských produktů, které nebylo v silách Coufalových plnit, a to i z důvodu, že jejich pole byla vyměněna za méně úrodné kusy polí dále od domova. Tato událost zásadně poznamenala celou rodinu a pro naši pamětnici začalo těžké období. Sama musela obstarávat polnosti a celé hospodářství a čelit těžkým životním zkouškám, jako byla nemoc tchána, který již nemohl v hospodářství pomáhat, nebo když jim zabavili koně, kteří byli pro práci na poli velmi důležití a pro manžela paní Coufalové také velkou láskou. V následujícím roce byla rodina nuceně vystěhována z Moravy na státní statek do Nebřenic ve středních Čechách. Odvoz byl plánovaný pro celou rodinu, ale vzhledem ke zdravotnímu stavu manželových rodičů odjela pouze ona se svojí dcerou. Rodičům místní pan farář zajistil pobyt v domově důchodců, kde bylo možné se o ně postarat. V novém bydlišti se paní Coufalová starala o dobytek na státním statku a o malou Marušku.

Dne 4. května 1953 se manžel po necelém roce v rámci amnestie vrátil z vězení. Společně žili v Nebřenicích, kde se jim narodil roku 1954 syn Jan. Netrvalo dlouho a společně se přestěhovali do Zděbrad, tam přišel na svět syn Stanislav. Ve Zděbradech se neusadili na dlouho. Brzy si našli domek v Jazlovicích, kde

paní Coufalová s manželem až do jeho smrti roku 1993 sdíleli radosti i starosti života.

Dnes už jí bohužel zdravotní stav neumožňuje chodit do kostela, věnovat se zahradničení nebo pletení tak, jak byla dříve zvyklá. Víra ji provází celý život a dodávala jí sílu a naději v těžkých chvílích. Ráda se věnuje celé své velké rodině, která se o ni s láskou stará, a vnoučatům i pravnoučatům předává to, čím se sama řídila celý život. **„Čiň správně, neboj se císaře ani krále a co nechceš, aby ti jiní činili, nečiň ty jim.“**